

Entrevista a Jorge Falcato

Activista del Moviment de Vida Independent
i de la Câmara Municipal de Lisboa

Vídeo 2 – La participació en si ja és una victòria

Jorge:

El Govern va canviar el 2015
i per casualitat vaig ser elegit diputat.

No és perquè les meves propostes fossin extraordinàries o el que fos,
però es va crear una visibilitat molt més gran
de les necessitats de les persones amb diversitat funcional.

No només amb el partit amb el que estava treballant
va presentar moltes propostes,
i el propi partit va prendre consciència d'una àrea
en què era necessari intervenir més i amb més eficàcia,
sinó que també els altres partits es van veure
en certa manera obligats a acompanyar aquesta visibilitat.

El número d'iniciatives que van aparèixer
en l'àrea de la diversitat funcional
en aquests últims quatre anys comparats amb els anys anteriors
es pot dir que hi va haver realment un augment

Vam aconseguir posar la qüestió de la vida independent
en els pressupostos generals de l'Estat
per fer un projecte pilot a nivell nacional.

No va ser només per això,
però només per estar una persona amb diversitat funcional al Parlament
provoca també després diferències.

La participació en si ja és una victòria,
encara que només sigui per la visibilitat.

Tot i que, clar, els resultats poden ser totalment diferents

Perquè no crec que sigui una veritat universal
que la participació de les persones amb diversitat funcional en la política
sigui un guany positiu.

Hi ha persones amb diversitat funcional
que poden defensar la institucionalització

d'altres persones amb diversitat funcional
com si fos necessari.

No només per ser persones amb diversitat funcional
defensaran polítiques que jo considero que son correctes.